

Sodba IV Ips 17/2009 - bistvena kršitev določb postopka - razlogi sodbe - odločba višjega sodišča - presoja navedb pritožbe - odločanje in izdaja sklepa o prenehanju velj...

Datum odločbe

18.06.2009

Opr. številka

Sodba IV Ips 17/2009

Avtor

Vrhovno sodišče

Oznaka

VS2004849

Vir

Spletna stran VSRS - Sodna praksa

Oddelek

Kazenski oddelek

Področje

PREKRŠKOVNO PROCESNO PRAVO - PREKRŠKI

Odločitev na predhodni instanci

VSL EPVDp 347/2008

Opombe

Pravna podlaga

ZP-1 člen 155, 155/1-8, 167, 167/2, 202a.

Povezave

Podsistem TAX

Podsistem FIN

Podsistem LEX

Dodaj opombo

Institut

bistvena kršitev določb postopka - razlogi sodbe - odločba višjega sodišča - presoja navedb pritožbe - odločanje in izdaja sklepa o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja - vezanost na pravnomočne odločbe o prekršku - odpravljen plačilni nalog

Izrek

I. Zahtevi za varstvo zakonitosti se ugodi, sklep sodišča druge stopnje se razveljavi in se zadeva vrne temu sodišču v novo odločanje.

Jedro

V postopku po 202.a členu ZP-1 je pri ugotavljanju vsote doseženih kazenskih točk dopustno upoštevati le tiste odločbe (prekrškovnega organa ali sodišča), ki so postale pravnomočne.

OBRAZLOŽITEV

A.

1. Okrajno sodišče v Ljubljani je s sklepom EPVD 232/2008 z dne 6.11.2008 storilcu M.J. v postopku po 202.a členu Zakona o prekrških (ZP-1) izreklo prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja. Ta sklep je bil izdan na podlagi obvestila Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije z dne 9.7.2008, da ima storilec v skupni evidenci vpisano skupaj 20 kazenskih točk, to je eno kazensko točko, izrečeno s plačilnim nalogom Postaje prometne policije Ljubljana z dne 24.4.2007, 10 kazenskih točk, izrečenih s sodbo Okrajnega sodišča v Ljubljani PR 14631/2006 z dne 4.6.2007 in 9 kazenskih točk, izrečenih s plačilnim nalogom Policijske postaje Šiška z dne 23.5.2008. Zoper prvostopenjski sklep je bila vložena pritožba, ki jo je Višje sodišče v Ljubljani s sklepom EPVDp 347/2008 z dne 9.12.2008 zavrnilo kot neutemeljeno.

2. Zahtevo za varstvo zakonitosti vlaga vrhovni državni tožilec M.V. Navaja, da je storilec M.J. v pritožbi zoper sklep Okrajnega sodišča v Ljubljani EPVD 232/2008 z dne 6.11.2008 navajal, da prekrška, zaradi katerega mu je bil izdan plačilni nalog Policijske postaje Šiška z dne 23.5.2008 ni storil on, temveč njegov brat P.J. Pritožbi je priložil odločbo Policijske postaje Šiška z dne 12.11.2008, s katero je bil ta plačilni nalog odpravljen in postopek o prekršku po točki d četrtega odstavka 130. člena Zakona o varnosti cestnega prometa (ZVCP-1) zoper njega ustavljen. Ta odločba je bila z dopisom z dne 14.11.2008 poslana Okrajnemu sodišču v Ljubljani tudi s strani policijske postaje. Višje sodišče v Ljubljani je pri odločanju o pritožbi razpolagalo s podatki in dokazi o tem, da je bil plačilni nalog, s katerim je bilo storilcu izrečenih 9 kazenskih točk, odpravljen, vendar je pritožbo storilca kljub temu zavrnilo. Pritožbene navedbe, da prekrška po točki c) četrtega odstavka 130. člena ZVCP-1 ni storil M.J., je pri tem zavrnilo kot neupoštevne z obrazložitvijo, da je plačilni nalog Policijske postaje Šiška z dne 23.5.2008 postal pravnomočen. Ker se je sodišče druge stopnje pri odločitvi oprlo na navedeni plačilni nalog, bi po navedbah zahteve moralo utemeljiti, zakaj ni upoštevalo tudi odločbe, s katero je bil ta plačilni nalog takrat že odpravljen. Ker pritožbeno sodišče ni navedlo razlogov niti o odločbi z dne 12.11.2008 niti o ostalih prilogah storilčeve pritožbe, je podana bistvena kršitev določb postopka o prekršku iz 8. točke prvega odstavka 155. člena ZP-1. Vrhovnemu sodišču predlaga, naj izpodbijani pravnomočni sklep razveljavi in zadevo vrne sodišču prve stopnje v novo odločanje

B.

3. Pravilne so navedbe zahteve, da je Okrajno sodišče v Ljubljani v postopku zoper storilca M.J. izdalo sklep EPVD 232/2008 z dne 6.11.2008 na podlagi ugotovitve, da je v obdobju treh let presegel število 18 kazenskih točk (tretji odstavek 22. člena ZP-1). Pri ugotavljanju vsote doseženih (20) kazenskih točk se je sodišče prve stopnje med drugim oprlo tudi na plačilni nalog Policijske postaje Šiška (prekrškovni organ) z dne 23.5.2008, s katerim je bila storilcu zaradi prekrška po c) točki četrtega odstavka 130. člena ZVCP-1 poleg globe izrečena tudi stranska sankcija 9 kazenskih točk. Vendar pa je prekrškovni organ, kot je razvidno iz odločbe z dne 12.11.2008, ta plačilni nalog na podlagi petega odstavka 63. člena ZP-1 odpravil in postopek o prekršku ustavil.

4. M.J. je 14.11.2008 zoper sklep sodišča prve stopnje o prenehanju veljavnosti voznškega dovoljenja vložil pritožbo, v kateri je med drugim navedel, da ni storil prekrška, o katerem je bilo odločeno s takrat že odpravljenim plačilnim nalogom Policijske postaje Šiška z dne 23.5.2008. Pri tem se je skliceval na pritožbi priložene listine, med drugim na zahtevo za sodno varstvo, ki jo je vložil zoper navedeni plačilni nalog. Kasneje v postopku (ob pritožbi zoper sklep sodišča prve stopnje z dne 14.11.2008 o popravilu sklepa EPVD 232/2008 z dne 6.11.2008) je storilec priložil tudi fotokopijo odločbe prekrškovnega organa o odpravi plačilnega naloga, ki jo je poleg tega pred predložitvijo pritožbe v odločanje Višjemu sodišču v Ljubljani poslal tudi prekrškovni organ.

5. Sodišče druge stopnje se je v izpodbijanem sklepu opredelilo do pritožbene navedbe storilca, da prekrška po točki c) četrtega odstavka 130. člena ZVCP-1 ni storil on, temveč njegov brat P.J. Z obrazložitvijo, da je plačilni nalog Policijske postaje Šiška z dne 23.5.2008 postal pravnomočen, jo je zavrnilo kot neupoštevno. Pri tem je sicer pravilno zapisalo, da je predmet ugotavljanja v postopku po 202.a členu ZP-1 le pravilnost seštevka kazenskih točk, izrečenih v predpisanem obdobju, saj je sodišče pri odločanju o izreku prenehanja veljavnosti voznškega dovoljenja zaradi doseženega števila (18 oziroma 7) kazenskih točk, vezano na pravnomočne odločbe, s katerimi so bile izrečene kazenske točke, ki sestavljajo to vsoto (sodba Vrhovnega sodišča IV Ips 28/2009 z dne 19.5.2009). Vendar pa je položaj v tej zadevi drugačen. Kot pravilno navaja vrhovni državni tožilec, je bila namreč pritožbena trditev storilca, da prekrška 23.5.2008 ni storil on, vsebinsko dopolnjena s priloženo zahtevo za sodno varstvo in odločbo prekrškovnega organa, s katero je bil postopek o prekršku ustavljen. Pritožba je torej dejansko uveljavljala, da je pri ugotovljeni vsoti 20 kazenskih točk upoštevano tudi 9 kazenskih točk, izrečenih s (pravnomočno) odpravljenim plačilnim nalogom Policijske postaje Šiška z dne 23.5.2008. Vrhovni državni tožilec zato pravilno navaja, da pritožbeno sodišče ni navedlo razlogov vsebini pritožbi priloženih listin oziroma da se v izpodbijanem sklepu ni opredelilo do celotnega procesnega gradiva, ki je sestavljalo pritožbo. Pri tem sicer ni storilo bistvene kršitve določb postopka o prekršku iz 8. točke prvega odstavka 155. člena ZP-1, temveč je prekršilo drugi odstavek 167. člena ZP-1, v skladu s katerim višje sodišče v obrazložitvi odločbe oceni navedbe pritožbe in navede kršitve materialnopравnih določb tega zakona ali predpisa, ki določa prekršek, ki jih je upoštevalo po uradni dolžnosti. Ker pa je v postopku po 202.a členu ZP-1 pri ugotavljanju vsote doseženih kazenskih točk dopustno upoštevati le tiste odločbe (prekrškovnega organa ali sodišča), ki so postale pravnomočne, je ta kršitev vplivala na zakonitost izpodbijanega sklepa.

6. Vrhovno sodišče je glede na navedeno zahtevi vrhovnega državnega tožilca za varstvo zakonitosti na podlagi prvega odstavka 426. člena ZKP v zvezi s 171. členom ZP-1 ugodilo. Zahteva sicer predlaga razveljavitev pravnomočnega sklepa v celoti, vendar po vsebini izpodbija predvsem sklep sodišča druge stopnje. Vrhovno sodišče je zato razveljavilo sklep Višjega sodišča v Ljubljani EPVDp 347/2008 z dne 9.12.2008 in zadevo vrnilo temu sodišču, ki bo o pritožbi storilca ponovno odločilo.